

Sygn. akt **II K 901/13 (1 Ds. 2275/13)**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Sylwia Sobczak-Pizuch

po rozpoznaniu sprawy

I. Z.

syna T. i H. z domu D.

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że

w dniu 14 lipca 2013 roku we W., na ul. (...), prowadził samochód marki S. (...) nr. rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości tj. 1,31mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

* * *

I. uznaje oskarżonego **I. Z.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 14 lipca 2013 r ;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k., na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w dniach od 14 lipca 2013 roku do 18 grudnia 2013 roku;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 901/13

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lipca 2013r. w godzinach wieczornych oskarżony I. Z. pokłócił się z żoną, po czym wyszedł z mieszkania, kupił w pobliskim sklepie butelkę wódki, którą następnie sam wypił na podwórku. W jakiś czas po wypiciu tej wódki

oskarżony wsiadł do swego samochodu m-ki S. (...) nr rej. (...). Kluczyki i dokumenty pojazdu oraz prawo jazdy miał w portfelu, który zabrał ze sobą wychodząc z domu.

W nocy, już 14 lipca 2013r., ok. godz. 4.00 funkcjonariusze Policji pełniący służbę w dyspozycji oficera dyżurnego K.we W., zauważyli na wysokości pl. (...)jadący z dużą prędkością samochód S. (...)nr rej. (...), poruszający się w kierunku ul. (...), którego kierowca nie stosując się do sygnalizacji świetlnej przejechał przez skrzyżowanie przy U. W. na czerwonym świetle. Policjanci postanowili go zatrzymać włączając sygnały dźwiękowe i świetlne. Kierujący pojazdem przejechał na czerwonym świetle kolejne skrzyżowania i zatrzymał się do kontroli dopiero przy skrzyżowaniu ulic (...). Kierującym w/w pojazdem był I. Z., zam. W., ul. (...), który wcześniej po wypiciu alkoholu wsiadł do niego i pojechał nim w bliżej nieokreślonym celu. Wyczuwalna był od niego silna won alkoholu, w związku z czym został on poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które to badania wykazały odpowiednio 1,31 mg/l i 1, 30 mg/l. Oskarżony został zatrzymany, a następnie przewieziony do (...), samochód zaś został przetransportowany na parking strzeżony.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k.11, 39
- zeznania św. K. D. k. 20/v, 40
- protokół użycia alkosensora k. 2
- protokół zatrzymania k. 4

I. Z. ma 49 lat, jest żonaty, ma trzech dorosłych synów, przy czym najmłodszy w wieku 20 lat pozostaje na jego utrzymaniu, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest kierowcą, obecnie zatrudniony jako kierowca w (...) W. za wynagrodzeniem 1600 zł netto miesięcznie, nie był dotychczas karany sądownie. Oskarżony nie chorował i nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. I. Z. zamieszkuje z żoną, trzema synami, synową i dwojgiem wnucząt, przy czym zatrudnieni na podstawie umowy o pracę są tylko oskarżony i jego żona, która pracuje jako sprzątaczką i zarabia 1032 zł netto, synowie pracują dorywczo, a synowa opiekuje się dziećmi. Oskarżony miał zadłużenie z tytułu abonamentu RTV, które zostało umorzone, spłaca też kredyt w kwocie 15.000 zł zaciągnięty na samochód i na naprawę awarii w mieszkaniu. I. Z. ma prawo jazdy kat. B,C i E, został też skierowany na kurs dający uprawnienia do przewozu materiałów niebezpiecznych.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 10/v, 38-40
- dane osobo-poznawcze k. 17
- dane o karalności k. 18

Będąc przesłuchanym w toku postępowania przygotowawczego I. Z. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył krótkie wyjaśnienia, w których podał, że pokłócił się z żoną i dlatego wypił alkohol (k. 11).

W czasie rozprawy oskarżony także przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył nieco obszerniejsze wyjaśnienia, podając, że incydentem było to, że spożył alkohol, i że było to załamanie nerwowe spowodowane stanem zdrowia – w tym informacją o nowotworze na plecach, do czego nie chciał się przyznać żonie, która go dopytywała, i z którą wieczorem się pokłócił po czym wyszedł z mieszkania, a następnie kupił butelkę wódki i ją wypił, a potem wsiadł do swego samochodu i ruszył nim w nieokreślonym celu, ostatecznie został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji (k.38-39).

Ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie, Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego, przy czym przede wszystkim na tych złożonych na rozprawie

przed Sądem, uznając, że są one jasne, konkretne i nie budzą wątpliwości oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Stąd też wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał w pełni za wiarygodne.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd wziął pod uwagę także zeznania świadka K. D., protokół użycia alkosensora, dane osobo-poznawcze i dane o karalności oskarżonego, protokół jego zatrzymania i zatrzymania mu prawa jazdy albowiem dowody te w odpowiednim zakresie wzajemnie się uzupełniały i korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego. Dowodom tym Sąd także dał wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a zachowaniem swym wyczerpał on wszelkie ustawowe znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 178 a § 1 k.k.

Dyspozycję art. 178 a § 1 k.k. wypełnia bowiem ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprowadzenie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. Natomiast pojęcie stanu nietrzeźwości zdefiniowane w art. 115 § 16 k.k. oznacza stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W przedmiotowej sprawie oskarżony wyczerpał więc ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k., albowiem 14 lipca 2013r., w godzinach nocnych, po wcześniejszym wypiciu butelki wódki, prowadził samochód osobowy m-ki S. (...) nr rej. (...), mając najpierw 1,31 i kolejno 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony zdecydował się prowadzić pojazd będąc świadomym tego, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. Sam bowiem podał w swoich wyjaśnieniach, że po wypiciu wódki nie chciał wracać do domu, żeby znowu się z żoną nie droczyć, że stał gdzieś przy samochodzie, ale nie pamięta czy bezpośrednio po spożyciu tej butelki wódki wszedł do samochodu, nie pamięta jakimi ulicami jechał i jaki odcinek drogi przebył (k.39). Wobec powyższego, stwierdzić należało, iż I. Z. popełnił przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo Sąd baczył, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu jakiego dopuścił się oskarżony. Sąd uznał, że wymierzona kara czynić będzie zadość wymaganiom art. 53 § 1 i § 2 k.k. W przekonaniu Sądu, kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni także stawiane jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego i będzie mu unaoczniać naganność jego zachowania oraz zapobiegnie lekceważeniu przez oskarżonego porządku prawnego w przyszłości. Natomiast w ramach prewencji ogólnej wymierzona oskarżonemu kara, ukazując naganność tego rodzaju zachowań oraz nieuchronność kary, będzie pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd przyjął wysoki stopień stężenia alkoholu u sprawcy i fakt, że oskarżony z zawodu jest kierowcą w związku z czym w szczególny sposób winien on zdawać sobie sprawę z konsekwencji naruszenia norm prawnych obowiązujących w tym zakresie.

Okoliczności łagodzących, poza przyznaniem przez oskarżonego kiedy, ile i jaki alkohol spożył, Sąd w zasadzie nie stwierdził albowiem oskarżony wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale też został zatrzymany „na gorącym uczynku”. Nie był też dotychczas karany sędownie, ale taki stan rzeczy powinien być normą.

W ocenie Sądu adekwatną karą, przy uwzględnieniu ustawowego zagrożenia, jest zatem orzeczona kara pozbawienia wolności.

Jednocześnie też Sąd uznał, iż właściwości i warunki osobiste I. Z., jego dotychczasowy sposób życia, zachowanie się przed i po popełnieniu przestępstwa pozwalają na przyjęcie wobec jego osoby pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Dlatego orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest w ocenie Sądu rozstrzygnięciem wystarczającym dla osiągnięcia wobec tego sprawcy celów, jakie winna spełniać kara tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Okoliczności takie jak stopień stężenia alkoholu i miejsce, w jakim poruszał się nietrzeźwy kierujący, przesądziły nie tylko o tym, że wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości jego czynu są stosunkowo wysokie, ale też zadecydowały o rozmiarze orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Zdaniem Sądu wymierzenie tego środka – obligatoryjne w przypadku skazania – na okres 2 lat jest adekwatne do stopnia zawinienia I. Z., uwzględnia wskazania zawartości alkoholu u oskarżonego i czyni zadość poczuciu sprawiedliwości społecznej. Trudna sytuacja oskarżonego, tj. kłopoty zdrowotne i finansowe, kłótnia z żoną przed zdarzeniem, czy wreszcie fakt, że na skutek orzeczenia środka karnego oskarżony może stracić dotychczasowe zatrudnienie jako kierowca, nie usprawiedliwiają jego zachowania i nie stanowią zdaniem Sądu na tyle nadzwyczajnych czy nietypowych okoliczności, które skutkować by miały łagodniejszym rozstrzygnięciem w tym zakresie. Orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych tylko określonej kat., z wyłączeniem kat. C i E o co wnosił oskarżony i jego obrońca, przy uwzględnieniu, iż oskarżony pracuje obecnie jako kierowca w (...) W., byłoby swego rodzaju obejściem orzeczenia o środku karnym, które ma służyć wyeliminowaniu sprawcy z udziału w ruchu drogowym określonego rodzaju.

Na podstawie stosownych przepisów na poczet orzeczonej kary i środka karnego Sąd zaliczył oskarżonemu dzień jego zatrzymania oraz okres zatrzymania prawa jazdy.

Uznając, że zachodzą warunki określone w art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sadowych, w tym opłaty.